

משה שלגי

ל מ ש ו ר ר

אין זאת כי אם גזל היית, יגדל-נשך.
שכן סלעי סגור ושקיסו עלי,
נשרת ממרומים בטוס גדל-הנפלים
במרתבי רקיע גא ועל:

לכן תמיד מני קנה פרצת מעלה,
צמא-מרחקים פרשת כנף צפור.
תסארת הפדידוח ידעת, הוד הנכר,
עז נפש, און ותאות-יה בדרור.

ונשמתך אולי היתה שבלת נגה,
השיר סבף ידו אל רחמים,
עח בא לתלוח במאמר פיו, אדיר ארשת,
אלמת-אש יוקרת במרומים:

לכן ריב נצח רבת עם תהומות האפל,
נאמן השחר הרחוק, הרום,
כל מעיני דמך שקסו אלי השמש,
וירוצה נרצה אורה וחם...